

Deel af vore Indtægter, uden at vi ere istand til at reducere vore Udgifter i Forhold dertil, og saa faae vi et tarveligt Bidrag under vor Ulykke, idet der bæres en forholdsmaessig Deel af Statssgjælden. Nu opstiller Finanzministeren maaffee paa en mindre helbig Maade hele Gjælden for os og tager de 29 Millioner til Indtægt i Reservefonden. Dette for os meget uheldige Resultat, som er kommet ud af den ulykkelige Krig, skal nu stilles frem, som om vor Reservefond har faaet en overordentlig bethdelig Størrelse. Saa have vi 2,389,000 Rb., som ere en Aversionssum for Pensionsbyrden; vi have allerede brugt 1 Million af den Sum, som vi skulde have, og Pensionsbyrden hviler med det fulde Beløb paa den kommende Periode; det, der er tilbage, skulle vi blive ved at spise op i Aarenes Løb, og saa siger man os, at vi have Penge i Overflod i Reservefonden. Saa have vi Drefunds-fonden. Det sidste Aar, da Drefundsstolben blev betalt, udgjorde den omtrent 2,400,000 Rb., om jeg hukker ret, næstagtigt 2,427,000 Rb. Afstedfor den fik vi omtrent 30 Millioner Rigsdaler, som ere indgaaede paa 11,264,000 Rb. nær, og vi have forbrugt det Meste af det Indkomne; der er kun Lidt tilbage i Reservefonden. Vi have altsaa mistet 2,400,000 Rb. i aarlig Indtægt, og vi have brugt det Meste af det fattige Vederlag, vi fik, og nu ere vi ved at bruge Resten ved at anvise Gjældsafbetaling derpaa. Vi have pantsat det største Bidrag, der er tilbage, nemlig Ruslands 6 Millioner ved at anvise 5 pCt.s Laanet af 1864 derpaa. Der vil saaledes kun blive Lidt over 5 Millioner tilbage. I Tilfælde af en Krisis have vi endeel af Pengene tilgode hos den Magt, der neppe vil staae som en af vore bedste Venner, nemlig hos Preussen, og disse Penge ere ogsaa en Deel af denne glimrende Reservefond, som man anviser paa, naar vi skulle afholde vore aarlige Udgifter. Jeg skal ikke gaae videre ind paa denne Sag; det vil ofte vise sig, at, naar man uophørligt forfølger, selv med Skarpsindighed, en enkelt Idee, som næsten kommer til at ligne en fix Idee, kan man fremkomme med de mærkværdigste Paastande og finde Udsider, hvor der er Skyggesider, eller hvor Skyggesiderne i alt

Fald ere de største. Jeg troer, at, naar Folkethinget engang har sagt, at vi skulle have een Million, maa den tilveiebringes ved en Skat; er der ingen Skat nu, hvorved den kan tilveiebringes, komme vi i Forlegenhed; jeg tænker ikke, at Nogen mener, at det kan skee ved Hundestatten eller Bygningsafgiften; Pengene maae da staaes tilveie ved Staten, som i dette Udkast er foreslaaet. Der har været ført en stor Kamp mellem Contingents- og Procentssystemets Tilhængere. Erde Medlemmer maae undskyld mig, naar jeg siger, at Folkethinget har valgt. Jeg troer, at det er afgjort iforveien af Folkethinget, hvorledes det skal være. Jeg er meest tilbøjelig til at stemme for Procentsystemet, naar jeg har et virkeligt Valg. Det er klart, at, naar jeg kan gaae til enhver Mand i Landet og sige: Du skal udrede 1 pCt., og jeg virkelig kan finde hans Indtægtskilber paa rette Maade, saa er det det eneste Retfærdige, og det bliver ligeligt forbeest over hele Landet. Men de Herrer have afgjort Sagen i modsat Retning (Winther: Nei!). So, de Herrer have afgjort Sagen paa en aldeles afgjørende Maade. Den eneste eller rettere den første og vigtigste Betingelse for at kunne gennemføre Procentsystemet have de Herrer ikke villet gennemføre. De Herrer have ved at forkaste ved Communallovens Behandling Regler for Beregningen af Indtægterne, for derefter at ligne de communale Skatter, umuliggjort det for Staten at gaae til Communerne og overlade dem at ligne Skatten til Staten efter Procentsystemet. Det maa enhver erkjende. Familien staaer Befolkningen omkring i Landet nærmest, saa kommer Kommunen og saa Staten. Der gives naturligvis Undtagelser, men saaledes gaar det, og man kan ikke misbillige det. Man tager meest Hensyn til Familiens Tarv, Kommunen har man Fortjærlighed for og tilfidesætter Staten for den; Staten kommer tilsidst i Kjærligheden. Nu kan Staten umuligt gaae til Communerne, naar de ikke engang i deres communale Beskatning ville have Regler for Indtægternes Ansættelse og sige: Vi overlade Eder trostigt at udfinde Indtægterne for at beregne Stats-skatten, thi Communerne maae ganske naturligt svare: Ja, vi maae see paa Kommunens Tarv;